

Brüssel, 11.2.2019
COM(2019) 76 final

KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE

selliste volituste rakendamise kohta, mis on delegeeritud komisjonile Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihtoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta

KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE

selliste volituste rakendamise kohta, mis on delegeeritud komisjonile Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta

1. Sissejuhatus ja õiguslik alus

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1760/2000¹ (edaspidi „veiste identifitseerimise määrus“) artikli 22b lõike 2 kohaselt esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande kõnealuse määrusega talle delegeeritud volituste rakendamise kohta. Aruanne tuleb esitada hiljemalt üheksa kuud enne seda, kui möödub volituste delegeerimise viieaastane tähtaeg, mis algas 17. juulil 2014. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

2. Delegeeritud volituste rakendamine

Veiste identifitseerimise määruse artikli 22b lõiget 2 kohaldatakse delegeeritud õigusaktide vastuvõtmise õiguse suhtes, mis on komisjonile antud kõnealuse määruse artikli 4 lõikega 1, artikli 4 lõikega 3, artikli 4 lõikega 5, artikli 4a lõikega 2, artikliga 5, artikli 6 lõikega 2, artikli 7 lõikega 1, artikli 7 lõikega 2, artikli 7 lõikega 6, artikli 13 lõikega 6, artiklitega 14 ja 15a.

Konkreetselt:

- a) veiste identifitseerimise määruse artikli 4 lõikega 1 on komisjonile antud õigus lisada I lisas esitatud loetellu identifitseerimisvahendeid, tagades samas nende toimivuse, et kohandada kõnealuseid vahendeid tehnilise arenguga. Veiste uute identifitseerimisvahendite kohta ei ole praegu tehnoloogilisest arendustegevusest teada antud. Seepärast on vaja teavet tehnika uutest edusammudest, enne kui asuda ette valmistama veiste uusi identifitseerimisvahendeid käsitlevat delegeeritud õigusakti;
- b) veiste identifitseerimise määruse artikli 4 lõikega 3 on komisjonile antud õigus võtta vastu nõuded I lisas esitatud identifitseerimisvahenditele ning konkreetse identifitseerimisvahendi kasutuselevõtmiseks vajalikud üleminekumeetmed. Kõnealuse õiguseellase, endise artikli 10 punkti a alusel võttis komisjon määrusega (EÜ) nr 911/2004 vastu nõuded kõrvamärkide kohta². Kuna veiste identifitseerimise määrust muudetakse määrusega (EL) 2016/429,³ jättes välja artiklid 1–10, võtab komisjon vastu nõuded elektroonilistele identifitseerimisvahenditele vastavalt õigusele, mis on komisjonile antud loomatervise määruse artikli 118 lõike 1 punkti a ja artikli 120 lõike 2 punkti c kohaselt;

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise kohta ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1).

² Komisjoni 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 911/2004, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1760/2000 kõrvamärkide, loomapasside ja põllumajandusettevõtete registreerimise kohta (ELT L 163, 30.4.2004, lk 65).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta määrus (EL) 2016/429 loomataudide kohta, millega muudetakse teatavaid loomatervise valdkonna õigusakte või tunnistatakse need kehtetuks (edaspidi „loomatervise määrus“) (ELT L 84, 31.3.2016, lk 1).

- c) veiste identifitseerimise määruse artikli 4 lõikega 5 on komisjonile antud õigus võtta vastu nõuded sellistele alternatiivsetele identifitseerimisvahenditele, mida kohaldatakse kultuuri- ja spordiüritusteks (välja arvatud messideks ja näitusteks) ettenähtud veiste suhtes, sealhulgas kõnealuste vahendite kasutuselevõtmiseks vajalikud üleminekumeetmed. Kõnealuse õiguseellase, endise artikli 4 lõike 1 alusel on komisjon vastu võtnud sellised nõuded määrusega (EÜ) nr 644/2005⁴;
- d) veiste identifitseerimise määruse artikli 4a lõike 2 alusel on komisjonil õigus määrata kindlaks erandjuhud, mille korral liikmesriigid võivad pikendada identifitseerimisvahendite kohaldamise maksimumtähtaegu. Otsustega 2004/764/EÜ⁵ ja 2006/28/EÜ⁶ on vastu võetud erinõuded Madalmaades looduskaitsealadel peetavate veiste ning muuks otstarbeks kui piimatootmiseks peetavate ammlehmade vasikate suhtes (enne veiste identifitseerimise määruse muutmist määrusega (EL) nr 653/2014⁷). Praeguses etapis ei ole arutatud ühtegi täiendavat asjaolu, mis nõuaks delegeeritud õigusaktiga erinõuete vastuvõtmist;
- e) veiste identifitseerimise määruse artikliga 5 ja artikli 6 lõikega 2 on komisjonile antud õigus kehtestada eeskirjad, milles käsitletakse liikmesriikide elektrooniliste andmebaaside vahel vahetatavaid andmeid ning elektroonilises andmebaasis sisalduva teabe kandmist loomapassi, sealhulgas üleminekumeetmeid. Kuna määrusega (EL) nr 2016/429³ on muudetud veiste identifitseerimise määrust, jättes välja artiklid 1–10, võtab komisjon kõnealused eeskirjad vastu vastavalt õigusele, mis on komisjonile antud loomatervise määruse artikli 118 lõike 1 punkti b ja artikli 118 lõike 1 punkti c kohaselt;
- f) veiste identifitseerimise määruse artikli 7 lõikega 1 on komisjonile antud õigus määrata kindlaks erandjuhud, mille korral võivad liikmesriigid pikendada maksimaalset ajavahemikku, mille jooksul veisepidajad peavad teatama pädevale asutusele kõigist põllumajanduslikku majapidamisse saabunud ja sealt lahkunud ning kõigist põllumajanduslikus majapidamises sündinud ja surnud loomade sünni- ja surmakuupäevad. Kõnealuse õiguseellase, endise artikli 7 lõike 1 alusel on komisjon vastu võtnud sellised nõuded määrusega (EÜ) nr 911/2004²;
- g) veiste identifitseerimise määruse artikli 7 lõikega 2 on komisjonile antud õigus loetleda liikmesriigid või liikmesriikide osad, kus kohaldatakse hooajalise karjatamise erieeskirju, mis hõlmavad sellise karjatamise ajavahemikku ja loomapidaja konkreetseid kohustusi, ning võtta vastu eeskirju põllumajandusliku majapidamise registreerimise ja selliste veiste liikumiste registreerimise kohta. Kuna komisjon on need eeskirjad võtnud vastu otsusega 2001/672/EÜ,⁸ ei ole arutatud ühtegi täiendavat asjaolu, mis nõuaks delegeeritud õigusaktiga erinõuete vastuvõtmist;
- (h) veiste identifitseerimise määruse artikli 7 lõikega 6 on komisjonile antud õigus kehtestada eeskirjad teabe kohta, mis tuleb kanda põllumajandusliku

4 Komisjoni 27. aprilli 2005. aasta määrus (EÜ) nr 644/2005 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1760/2000 sätestatud heakskiidetud loomakasvatusevõtetes kultuuri- ja ajalooga seotud eesmärkidel peetavate veiste identifitseerimise erisüsteemi lubamise kohta (ELT L 107, 28.4.2005, lk 18).

5 Komisjoni 22. oktoobri 2004. aasta otsus 2004/764/EÜ teatavatele Madalmaade looduskaitsealadel peetavatele veistele kõrvamärkide kinnitamiseks sätestatud maksimumtähtaja pikendamise kohta (ELT L 339, 16.11.2004, lk 9).

6 Komisjoni 18. jaanuari 2006. aasta otsus 2006/28/EÜ teatavatele veistele kõrvamärkide kinnitamise maksimumtähtaja pikendamise kohta (ELT L 19, 24.1.2006, lk 32).

7 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 653/2014, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1760/2000 veiste elektroonilise identifitseerimise ja veiseliha märgistamise osas (ELT L 189, 27.6.2014, lk 33).

8 Komisjoni 20. augusti 2001. aasta otsus, millega kehtestatakse erieeskirjad, mida kohaldatakse suveperioodil mägiipiirkondades karjatavate veiste liikumise suhtes (EÜT L 235, 4.9.2001, lk 23).

majapidamise registrisse. Kõnealuse õiguseellase, endise artikli 10 punkti c alusel on komisjon vastu võtnud sellised nõuded määrusega (EÜ) nr 911/2004²;

- i) veiste identifitseerimise määruse artikli 13 lõikega 6 on komisjonile antud õigus määrata kindlaks päritolu lihtsustatud märgistamise sätted juhul, kui loom viibib väga lühikest aega liikmesriigis või kolmandas riigis, kus ta on sündinud või kus tapetakse, et vältida tarbetut kordamist. Kõnealuse õiguseellase, endise artikli 19 alusel on komisjon sätestanud sellised nõuded määruse (EÜ) nr 1825/2000⁹ artiklis 3;
- j) veiste identifitseerimise määruse artikliga 14 on komisjonile antud õigus kehtestada eeskirjad, mis on samaväärsed hakkliha ning veiseliha korrastamisel saadud lihalõikmete ja tükeldatud liha märgistamise suhtes kehtestatud eeskirjadega. Kõnealuse õiguseellase, endise artikli 19 alusel on komisjon vastu võtnud sellised nõuded määrusega (EÜ) nr 1825/2000⁹;
- k) veiste identifitseerimise määruse artikliga 15a on komisjonile antud õigus kehtestada mõisteid ja nõudeid, mida kohaldatakse selliste mõistete või mõistete kategooriate suhtes, mida ettevõtjad võivad märgistusele kanda vabatahtlikult. Alates vabatahtliku märgistamise lihtsustamisest määrusega (EL) nr 653/2014,⁷ millega on muudetud veiste identifitseerimise määrust, ei ole esinenud asjaolusid, mis viitaksid vajadusele reguleerida neid määratlusi ja nõudeid delegeeritud õigusaktiga.

3. Järeldus

Seni on komisjon täiendanud veiste identifitseerimise määruse nõudeid, milles käsitletakse kõnealuse määruse artikli 4 lõikes 3, artikli 4 lõikes 5, artikli 7 lõikes 1, artikli 7 lõikes 6, artikli 13 lõikes 6 ja artiklis 14 osutatud küsimusi.

Praeguses etapis ei kaalu komisjon delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist seoses artiklis 15a osutatud delegeeritud volitustega, kuna ei ole kindlaks tehtud konkreetset vajadust veiseliha vabatahtliku märgistamise ühtlustamiseks. Lisaks sellele peetakse piisavaks määruses (EL) nr 1169/2011¹⁰ sätestatud tarbijate toidualase teabe suhtes kehtivaid horisontaalseid eeskirju.

Komisjon ei kavatse praeguses etapis jätkata delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist seoses veiste identifitseerimise määruse artikli 4 lõikes 1, artikli 4a lõikes 2, artiklis 5, artikli 6 lõikes 2 või artikli 7 lõikes 2 osutatud delegeeritud volitustega, kuna käesolevat määrust tuleb muuta määrusega (EL) nr 2016/429,³ jättes välja artiklid 1–10 alates 21. aprillist 2021.

Komisjon on seisukohal, et kõik uued veiste identifitseerimise nõuded või eeskirjad tuleks võtta vastu selliste delegeeritud volituste alusel, mis on komisjonile antud loomatervise määrusega.

9 Komisjoni 25. augusti 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1825/2000, milles sätestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1760/2000 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses veiseliha ja veiselihatoodete märgistamisega (EÜT L 216, 26.8.2000, lk 8).

10 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määrus (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 1924/2006 ja (EÜ) nr 1925/2006 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni direktiiv 87/250/EMÜ, nõukogu direktiiv 90/496/EMÜ, komisjoni direktiiv 1999/10/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/13/EÜ, komisjoni direktiivid 2002/67/EÜ ja 2008/5/EÜ ning komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004 (ELT L 304, 22.11.2011, lk 18).